

გაზეთი

სტამბის მისამართი: სამხედრო სტამბა, ლორის—მელიქოვის ქ. № 3. ტელეფ. 8—61 განცხადების ფასი: სტრიქ. 20.000. ხელის მოწერა სამი თვით: 200.000 მ.

კვირული სალიტერატურო და ინფორმაციის გაზეთი

№ 4

ორშაბათი 24 ივლისი.

№ 4

სუთუბათს, 18 ივლისს

გაიხსნა გაიხსნა

ქიმიკონი

(უფ. ანონ) რუსთაველის თეატრის ქვეშ.

ყოველდღიურად სიმფონიური სიმებიანი ორკესტრი სტუპალის ხელმძღვანელობით; ორკესტრი უკრავს სადილობისა და ვაშმობის დროს.

კონცერტები, რეკვიემები, კაპარტი

და სხვა გასართობები.

ორი თვე სადილი—40.000 მ. სამი—50.000 მ.

საუზმე & ვახუშტი ვერძაძის და ახიურიანის საშუალებით.

განცხადება

ტფილისის საუბნო მილიციის სამმართველოების საშუალო-თველოების საუწყებთან შორის სარევი-სიო კომისიის თავმჯდომარისა

ა.წ. ივლისის ოციდან, შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის საქმეთა მმართველის დავით ჩიქვანიის თავმჯდომარეობით იწყება ტფილისის საუბნო მილიციის სამმართველოების რევიზია იმის გამოსარკვევით, თუ რამდენად კანონიერად იქნა აკრედიტო სხვა და სხვა გადასახადები ქალაქ ტფილისში, კომისიამ წვერებათ შედიან: მუშათა და გლეხთა ინსპექციის სახალხო კომისარიატის, ფინანსთა სახალხო კომისარიატის და ტფილისის აღმასრულებელ კომიტეტის წარმომადგენელი. ამის გამო გახზოვთ ყველა მოქალაქეთ, რომელთაც გადასახადების აკრეფის დროს შეუშინევათ რაიმე უკანონო, სათანადო განცხადებით და გადახდილი უნდასახადის კეთილშეიქონი მიმართონ სხენებულ კომისიის. განცხადებები უნდა ჩაბარდეს კომისიისათვის გადასაცემით შინაგან საქმეთა სახალხო კომისარიატის საერთო განყოფილების მდივანს. (ოთახი № 21).

ტფილისის საუბნო მილიციის სამმართველოების საუწყებთან შორის სარევიზიო კომისიის თავმჯდომარე—დავ. ჩიქვანი.

ALL-RUSSIAN COOPERATIVE SOCIETY, LIMITED

ARKOS

London E. C 2, Soviet House, 49, Moorgate Constantinopol, Rue Voivoda, Kapakouy Nan.

არკოსი

ერთად ერთი კონტრაგენტი რუსულ სავაჭრო დელეგაციის ინგლისში და ოსმალეთში

მიღება მთავრობისგან დაწესებულებათაგან, კომერციებისგან, ტრესტებისგან ყოველ მონდობილობანი და კომისიები საქსპორტო საქონელის რეალიზაციისა და სიდიდის

გაგეობა ლონდონში. განყ. რომი, ბერლინი, ნიუ-იორკი, სტამბოლი.

წარმოგადგენს საკრთავლოში

ტფილისი—მადათვის ქ. № 11 ოთახი № 16 (დროებით) ბათუმი—მარინის ქ. № 49 (დროებით)

ორი სტიქია.

დღეს პოეზია ინტიმურია, როგორც ხუთი თითის თეატრი და იმევე დროს საესკა ბრაზორიული პათოსით. ახალი ლაფორტი უთუოდ დასწერის სამელოდიათა მარშს პოეზიის გარდაცვალებამ და ეს იქნება რეკვიემი და უსუბილი და მძაფრი, როგორც პათოსის მოჩვენება.

დღეს პოეზია არ არის ლერის ვენერა, რომელმაც უფვევლად გათვალა ბოლშევიკის ოცნებები, როგორც ის სწავრდა თავის უკვდავ სონეტს „მშენებლებს“. მარმარილოს ქანდაკება უტარებდა და გაუქმნარო, პარანსელების იდეალი.

დღეს პოეზია არის ფლობრის მიადამ ბოგარი-ცხოვრება, მეშინობით გაძარცვული, რომლის უკანასკნელი ექსტრა თვით მკვლელობა.

დღეს პოეზია ბალზაქის ხანსული, მაგრამ მაინც ბრწყინვალე დედაცოცია, დამწვერებული შემოდგომის სილამაზით. მაგრამ ახლა დღე, როდესაც ეს დედაცოცია თმას იწი თვლებს, ოქროს კბილებს ჩაიკვანის და მხოლოდ ღამით აჩვენებს ხალხს თავის დამქანას, მაგრამ კოსმეტის ჯადოქრობით აღდგენილ სახეს.

პოეზია ნილაბია და სუენსია. ამ სუენსის განპირობებამ ცქერამ გააჩერა და დალოდა არა ერთი პოეტი დაღუპულთა პანთეონში უღიღესი და მიწვეული ადგილი უჭირავს ბოლშევიკის შემდეგ მოიღის მისი უმცროსი ძმები-განსწორული რაინდები: როლიანი, ლაფორტი, ლოტრეშინი, კობაიერი, რემოვერენი. არიან ბუნებრივი და დამწვევილი პოეტები პოეზიაში ისე, როგორც ბუნებაში არის ორი სტიქია, ორი საწყისი: აპოლინიური და დიონისური.

ქოსმოსის ზედაპირი ნათელია და მშვენიერია. არიან პოეტები, როგორც პუშკინი, რუსთაველი, რომელიც გვიჩვენებენ ამ ზედაპირს, გაგზავნილებს სიბნელეში და სიხარულით აორთოლებენ ჩვენს ცქერას ეს არის პოეზიის აპოლინიური სახე.

მაგრამ კოსმოსს აქვს კიდევ მეორე ფართი და საშინელი სახე. კოსმოსის ქვეშაირი საფეხები, მისა მარადი და-საწყისი არის უსახური და მახინჯი ქაოსი, რომელიც იმალება მსოფლიო ყოფნის სიღრმეში. ეს არის პოეზიის დიონისური სახე.

თი როგორ ახასიათებს ვლადიმერ სოლოვიოვი ქაოსს: „ქაოსი, ესე იგი უარყოფითი უსახურეობა, და უსუბრულს ყოველი სივრცისა და სიმახინჯისა, დემონური მისწრაფებანი, რომელიც აჯანყდენ წინააღმდეგ დაღმბობისა და მართებულისა—თი უღრმესი არსება მსოფლიო სულისა და საფუძვლი მთელი ქვეყნიერებისა. კოსმოსი პროცესს შეჰყავს ეს ქაოტიური პროცესი საერთო წესწყობილების სახელგერში, უქვემდებარებს მას გინიერ კანონებს, მასში თანდათან ანბორცილებს ყოფნის იდეალურ შინაარსს და ანიჭებს ამ ელურ ცხოვრებას აზრის სილამაზეს. მაგრამ ქაოსი შეყვანილი მსოფლიოს წესწყობილების სახელგერში, მიიქ ურჩობა თავისი ბრახანი მოძრაობით და ლტოლვით. ეს ქაოტიური ძირაკიონალური საწყისი ყოფნის სიღრმეში აღწევს ბუნების სხვა და სხვა მოვლენებს იმ თვისებულებას და ძალს, ურთიღობით არ იქნებოდა თვით სიცოცხლე და სილამაზე. სიცოცხლე და სილამაზე ბუნებაში ეს არის ბრახოლა და გამარჯვება სინათლის სიბნელეზე, მაგრამ ამის აუცილებელი პირობა არის ის, რომ სიბნელე ნამდვილი ძალაა. და სილამაზისთვის სრულიად არ არის სუბიორი, რომ ბნელი ძალა განადგურებულ იყოს მსოფლიო გარემონის გამარჯვებით: საკმარისია, რომ ნათელმა დასაწყისმა დამიორილოს ბნელი, რამოდენიმედ განხორციელდეს მასში, განსახლდეს იგი, მაგრამ არ გააუქმოს მისი თავისებულება და წინააღმდეგობა. მაგალითად უნაპირო ზღვა თავის ადლებში მშვენიერია, როგორც ხატი უღრმეობა და ვერ დაარღვევენ საყვარის სივრცე კვების და მის წესწყობილებას, მხოლოდ ავსებენ საყვარის თავისი ბრახობით და ხმაურით. ქაოსი, ესე იგი უსახურება, სიმახინჯე არის ფონი ყოველი მიწვერი სილამაზისა და ესტეტიური მნიშვნელობისათვის მოვლენების, როგორც მრისხანე ზღვა და გრიგალი დამოკიდებული იმისაგან, რომ ამ მოვლენებიდან გვიცქერის თვითონ ქაოსი. პოეტი ვერ დაივიწყებს, რომ ეს ნათელი დღური სახე ბუნების არის მხოლოდ „ოქროს ნიხი“, რომელიც უფრავს საყვარის „უსახელი უსუბრულს.“

არიან პოეტები ქაოსის და პოეტები მშვენიერი კოსმოსის. ქაოსის პოეტები (ღრნავი სიმბოლისტები, რუსებიდან გენიალური პოეტი ქაოსის ტუტჩევი, სოლოუბი, ანდრეი ბელი) გრძნობენ ძლიერად და შეგნებულად ბუნების და ადამიანის ყოფნის საიდუმლო-სახევეს, რომელსაც ეყვარება აა ქაოსიური პროცესისა, კაცობრიობის ისტორია და ადამიანის სულის ბუდი. რასაკვირველია ქაოსის პოეტები უფრო ადრე იღუპებიან, რადგანაც ისინი, როგორც კოლუმბები თვითონ იკავებენ ვახს.

ხელოვნებაში, ისე, როგორც ბუნებაში სწარმოებს მარადი ბრახოლა ფორმისა და შინაარსის: ნამდვილ ხელოვნებაში ფორმა იმორჩილებს შინაარსს, შეჰყავს ის იდეალურ ნაირებში. პოეზია რომ სუნთქავდეს მხოლოდ ნერვოსტრენი, კომპარით და ქაოსით, ის აუტენული იქნებოდა. მაგრამ ჩვენ, მოქანცულნი ქაოსის ჯერებით—ესე უბრუნებებით პომპროსს, რომ ის სხივებში გავაზობთ ჩვენი გაყენული სხეული, პუშკინში იყო ორივე სტიქია აპოლინიური და დიონისური. ერთი და იმავე ხელთ სწერდა ის ასეთ შედეგებს: „ქეთი გამიანობის დროს“ და „ვეგენსი ომევი“. იგივე ითქმის შექსპირზე და ტუტჩევიზე. მაგრამ ამ ორ სტიქიიდან ერთი სწარმოებს პოეტში. ოლომპიულმა გოეტემ არჩია აპოლინის პოზა. პოეტის დანიშნულება იმაშია, რომ შეადლოს თავის პიროვნებაში ეს ორი სტიქია, დაღვიანდელი პოეზია არის პოეზია ქაოსის რადგანაც ქაოტიურია თვით სავო-გადამბრევი ცხოვრება. ეს პოეზია არ არის ფენომენალური, მისთვის ტიპური არის კანტის ნოემენის ძიება. დიდი დრო გავა, სანამ დაიწმინდება მღერია ტუტები თანამედროვე ხელოვნების დღეს მსოფლიო პოეზიაში ხდება ერთ გავი გადატება: ლოზუნგი ასეთია: მეტი სიწმინდე ფორმის და მეტი კონკრეტობა შინაარსის. არა ერთხელ მოვეხატებთ საბერძნეთის პოეზია, მელიქოვიანებს ქანდაკების მუხურ სითვითობა და საშუალოთა გამარჯვებული თავისი ფორმით. თანამედროვე ქაოტიური პოეზია იანწყობის სახით აღრამებს თავის შინაარსს და ფორმას, ის მიდის ქაოსის წყვილადში, მაგრამ უბრევი გამარჯვებული აქვს რუსთაველი, დამე უფრო ხნიერია, ვიდრე დღე, მაგრამ ჩვენი უკანასკნელი იდეალია დმერთი-გელიოსი.

თავშობა.

(ქართული არაკი)

თავებრამ მოინდობა ნატერა...
გავიწილი ჰქონდა: „შვიდ წელიწადში ერთხელ მდინარე შვიდ წუთით მიიძინებსო“, და ამავე მდინარის პირას დიდი ბინა.

„რასაკვირველია, ფიქრობდა თავებრა, მდინარე ჩაიძინებს დამითო“ და ამისთვის შეუდგა ღამეების თევს...
დღისით ძინა და ღამით კი ეცვიდა...

— ციკო, ეუბნებოდა ციკო, ე დღის საქმეს თვე ავლივარ... დაიბნე თავი ღამის თევს და დღე იმეშავე... თორემ ბაღლები შიმშილით დაგვხეცუბიან...

— ეე. დღეცაკო, რა გესმის... როცა ვინატრებ, მაშინ რაღას იტყვი?!
— ნატერაშავე უნო არა გაქვს... ამა რას ინატრებ?!
— ში. ჩაიციან თავებრამ ციკოს წყრობაზე... შენ რა იცი რას ვინატრებ?!
— რო არ ვიცი, იმიტომ გეკითხები?..
— როცა ვინატრებ, ვერ გაიგებ?!
— მეშვიდე წელიწადია მაგ დღეში ხარ... რთ ვიცი მოიფიქვო აქნობამდის, თუ რა ვინადა?! თუ მარტო, ელარე ე მდინარის ძილს, წინათვე მაინც გქონდეს დამაზღებელი, თორემ შვიდ წელი ძალიან ჩქარა ვაიბრუნს...
— კარგი დამანებე თავი... ვერა ჰხედავ, თვალნი მებუქება?! უსასუბა და ქილოზე ვაგორდა...
რამდენჯერ გვედრა თავებრას ციკო და მათიონთ თვეს შინც ეტყობა, მაგრამ თავებრას პირველი ვერ გადააწერიან...

იმის ცოლშვილი კი გაყენდა... ქაოტი ვერღზე გაღისარა, წაქცევამდის მიღვა...
როცა გამოიძინებდა, სჯამდა პურს. მიტრალა-მოტრიალდებოდა, გუნებაში ჩაიციებდა და... კიდევაც დაბნდებოდა... დრო იყო კიდევაც ღამის თევს... და ისიც მიდიოდა სათველად...
თავებრას ამ ხნის განმავლობაში მეზობლებთანაც კი ღამის სათველად მიმავალს როცა შეხვებოდა მფერველობით მიესალმებოდა საღამულ და აწმუნებს უქალდა...
ჩუქ! აღარ მოსმის მდინარის მარადისი მღერია... რა მოუცილა?! მდინარე ხომ არ მიძინა?!
სამაგიეროდ მიიძინებულ არე მარც სწრაფად გამოეცხიბა, და ასეცადა ხმაურობას...

თავებრამ სიხარულით თავი დაჰკარა. სიხარულით შეხტა და შემოტრიალდა... ყრამალაც ვადედა...
ანკი როგორ არ უნდა გაგზავნებოდა თავებრას?! ცოლშვილის საყვედურიდან და მეზობლების დიციონიდან გამომიღოდა... მდინარის ძილი არ გამოეპარა...

მაგრამ ეს რა ხმაურობაა?! ხე, ქვა, სულდგმული და არა სულდგმული ყველა რაღასაც ეძინებს... თავებრას ამ ხმაურობამ უფრო წასტია... „დიდო, უთუოდ ნატრობენ... ნეტა, რას ნატრობენ?! თავისთვის წაიფლულდა და მახელად უფრო დაღუდა... თითქმის ყველა ერთსა და იმასვე გაიხანდა: „შეგვიტრინ ჩვენი შობილის ძუღე და ჩვენ შევიღებეს შეგვიტრინ...“

„ში... ჩაიციან თავებრამ“ რა ბედოვლები არიან?! აი ვინ არა ჰქონია ნატერის ში... ჩემი ციკო კი მე იმეუბნებოდა ხოლმე... ეს რო ჩემ ციკოს გავგონა, მაშინ შევცვლიდი თავის აზრს... ამა, ახლა შენი ჯერია... მაგრამ ისეთი ქვეყნის გასაკვირე ვინატრია?! დიდი წყო თავებრამ ფიქრი, თუ ქვეყნის გასაკვირე რა იქნებოდა... ასე სწრაფად ადევნი კი არ არის მოიგონის კაცმა... თავებრე კი ხომ ეკიოა! „მართლა... არა... ჰო!...“ ფიქრობს თავებრა და ამის ნაწყვეტ-ნაწყვეტად გაიძინებს...

„ჰო!... მართლა...“ ჩათვალა უკანასკნელად თავებრამ ეს სიტყვები... უნ-

რომანი და სინემა

ესპანელმა რომანისტმა ზოსკო იბანიესმა დაიწერა „ქალთა სამოთხე“, მეტად სატოროლი და დანტასტიკური რომანი: ამერიკელი ინჟინერი, გილესი, ზღაპრულ მამულარ კატასტროფის შედეგად მოხუცდება ლილიანტების ქვეყანაში, რომელიც როდისღაც სივრცეში აღწერა. იბანიეს წელიწადში ლილიანტებში მოხუცდარა დიდი სოციალური ცვლილებები. ქალებს მოუხდენიათ რევოლუციები, ჩაუგდიათ ხელთ მთავრობა და მწვავეების ქვეყნები რომანში თანდათან მამაკაცების „კონტრ რევოლუციით“ მაგრამ მერე უცნაურად ირგვეთ, რომ გემზე არავითარი კატასტროფა არა ყოფილა: არც ლილიანტების ქვეყანა. არც კონტრრევოლუციის „ახალგაზდა ინჟინერის მხოლოდ გემზე წყნარად ეძინა.

ზოსკო იბანიესი ამბობს: ამ დანტასტიკური მოთხრობის აზრი დაგებად ვერ კიდევ ბავშვობაში. აგულიანების მოგზაურობის. წყაიხების მერე არა ერთხელ მიფიქრია: რანაირად მიდიოდა ლილიანტების ცხოვრება, რაც იქიდან სვიდ უი დაბრუნდა? ხელა შე ვადაწყვიტე კე ამწერა თანამედროვე ცხოვრება ლილიანტების.

მუშაობის სიახლოე ატაბებული, მე შეუღებე წერის განმავლობაში. არასოდეს არ მიმწვებია ასეთი სიხშირით. ეს სრულიად გადამაყენებდა, რომ ვერცერთ მხლოდ სინემაში „სკენარებს“ ამ რთულ ოცდა ერთ საღამოს განხილვაში შე დავახარებ რომანი „ქალთა სამოთხე“. ასეთი გარემოების მერე ძალიან მიკვირს, როცა ჩემს რომანში ეძებენ ფილმისთვის ოლიტკიურ ტენდენციას!

ავტორი მტკიცედ იცავს არა მარტო უფლებას, იგი უსიარისად სთავის ახალი და სრულიად დანტასტიკური თემების ძენსა, ჩემი თხზულების მერე, იქნება „ქალთა სამოთხე“ ბევრმა შეცდომად ჩასთავალს. მაგრამ მე მიმწვებია, ვეცდები რთულ და ახალი გზებით მივითიღო, ვიდრე ვამარჯუებდემ; მაგრამ ჩემს თავს ვიმარჯობდე.

მაგრამ მე მაინც მგონია, განაგრძობს ზოსკო იბანიესი, რომ ჩემი რომანი უფრო სანებრესობა, ვიდრე ის რომანი რომელიც ავტორისთვის უნდათ შივი ვიდრე რომ მთავარად იბანიესის მხედრობა ჩაქტილ თანაში.

თანამედროვე რომანი მარტო პუნქტია, მომადლი ვნახობს. ამბავი აწერია რომელიც ვინაობა, რომ სასაბურთალოს ოქსამ არ წაქეცავს ავტორი ცხარე იცავს „სინემა“ და უწოდებს „მეზიდელ ხელფინანსს“, რომელსაც ბრუნდება მთავარი მოვლის დღეს სინემაში ბევრი მტერი ჰყავს, განსაკუთრებით მწერლობაში.

მგრე წოდებული მწერლობა რესპუბლიკა, წინამორბედის კონსერვატიული სახელმწიფოს, და დასახლებულა ინტელექტუალ და მთელ ხალხში, რომელიც წინ ედებდა ყოველივე ახალს თითქოს არისტოკრატიული საოკაში.

როცა წინის ბეჭედა გამოვიდნენ, მაშინდელი მწერლობა ნაქტეს წიგნს მტრობდა შეეგება. პირებოდა წიგნი მარტოკრილი ასობით, ყველადახალი არაშეიგბო, სათითად ვადარებოდა, მის ღვაწს იქნა და ვეუღარებოდა და ერთი ფიცი წიგნი. მაგრამ ათეული წლების მერე დარწმუნდენ, რომ დაბეჭდილი წიგნი თუცა ნაკლებ ღამაშია, ვიდრე ძველი მოსწარმატები მაგრამ უფრო ხელს უწყობს ახალ იდეების ვაგრცელებას და კაცობრიობის ინტელექტუალის სრულყოფას.

მეიღებო ასი წლის შემდეგ, უკვირდით, როცა ვაიგებენ რომ მწერლები, სინობატორაფის გამოქონების თანაში ელროგენი, ზიხთი შეეგებენ. მას და ჩასთავალს ბავშურ გასართობ იარაღად. და „სინემა“ დასაცავდ ზოსკო იბანიესის გამოყავს შემდეგი არაუშერბი.

რომანი დღეს, ყველაზე უფლებს კრიზისს განიცდის. მეცხრამეტე საუკუნე იყო საუბრე მუსიკისა და რომანის. უკანასკნელ ასი წლის განმავლობაში მძლენ რომანი იწვეობდა, მათი შინაარსი იმდენად სხვადასხვა იყო, რომ ავტორები და მკითხველები ეხლა გარკვევით არიან. ეხლა რომანისტს ველოდო შეუძლიან მოიხაოს ეფექტადელო ნიადაგი, რომელ დარესიქნეს არ ვაწიოს რომანისტმა, ასი მამაყის შემდეგ ის მიაწყდება სხვა მწერლობა კვლავ, რომელიც აქ ყოფილა.

ყველა თეგონი და პოეტიკონი თანამედროვე რომანის დაქანებულა გამოყენებულა ყველა სიტუაციაში, მემუშავებულა ყველა ხასიათი, აწერილია ყველა „აქტივები“, ამიტომ „რომანისა ლური“ რომანი იწვეათობად იქცა ამოიწერა ყველა კომბინაციაში, სიტუაციები, ტიპები და რომანისტები წელს მეფეს იდებენ ხელს საკალებით დაფორი რომელიც გაწყნებული სტილი, სიტუაციის ანტილოი სიღარიბე. რომანისტთან ერთად საზოგადოებაც დაიღლია და რომანი საფრანგეთში დღეს, რომელსაც აქვს დიდი პრეტენზიები ორიგინალიობის, არაფერი ახალს არ წარმოადგენს. დღეს ყველაზე დიდი კრიზისი და საკითხი ვერ გადაწყვეტილა.

„მე არ მინდა დავამტკიცო, რომ კინემატოგრაფი ერთადერთი საოკალიო გადაწყვეტა სათიხისა—ამბობს იბანიესი. ამასთან მზადა ვარ ვაივარო ურყვევლი, რომ, დამტკიცებ“ ამბავი ყოველივეს მოლოდინება რომანულ რადგას თუ რომანში მოქმედებს; აქ არის „სტილი“. მე მინდა მხოლოდ ვთქვამ, რომ თუ რომანისტები ხელს შეუწყობენ უსულიო, ამეზიდელ ხელფინანსს რომანი მონაპოვსა დღეს ახდენენ, სრულიად არა კომპეტენტური ხალხი ლიტერატურაში, მათი მეცადინობა, გამოიწვევს რომანის აღორძინებას და მისი საზღვრების გაფართოებას. რომანი მამინ გადღედა მერე ახალგაზობაში.

ს. ს. ს. რ. თამბაქოს ტრესტი

ს. ს. ს. რ.
დაგუნავითი პატიშალი 6.000.000 ზ. ოკროთი
თიხური ტრესტი 40.000.000 ზან.

ტრესტის მმართველობა ქალ. თბილისი შტაბის, 2 ტელეფონი 12—29.

2. კონტრტები და განყოფილებანი: ბაქო, ბათუმი, ქუთაისი, ალექსანდროპოლი, ისხაბადი, ტაშკენტი, თერანსი, თავრიზი და ვასყინი.

იძლევა თავის თამბაქოს ნაწარმოებს.

ტრესტში ვაჭრობა განსაკუთრებით ბითუმდას.

დაგუნავითი საზარაო მასარაგლები

22 ივლისიდან თბილისის, ბორჯომის და ბაკურიანის შორის დანიშნული სურათი საავტოო მატარებლები № 18 და 17, კვირაში ერთხელ.
თბილისიდან ვადის შაბათობით დღის 11 საათ. 45 წუთზე, გორიდან—2 საათ. 20 წუთზე, ხაშურიდან—3 საათზე და 55 წუთზე, ბორჯომში მიდის 5 საათ. 30 წუთზე დღის.
ბორჯომიდან ბაკურიანში ვადის წერილი ლიანდაგის გზით 5 საათზე და 50 წუთზე, ბაკურიანში მიდის საღამოს 9 საათზე და 18 წუთ. შაბათობით.

შ ა ნ ბ რ უ ნ დ ე ბ ა

ბაკურიანიდან—კვირაობით საღამოს 4 საათზე და 40 წუთზე ბორჯომში მიდის 7 საათზე და 45 წუთ. ბორჯომის ბაკურიანში—საღამოს 8 საათზე.
ბორჯომიდან თბილისში გამოდის საღამოს 9 საათზე და 50 წუთზე, ხაშურიდან—ღამის 12 საათზე და 35 წუთზე, გორიდან—2 საათზე და 41 წუთზე, თბილისში მიდის დღის 6 საათზე და 02 წუთზე.

ეს მატარებელი პატარა პლატფორმაზე არ შეიქნდება.

1922 წელს, 7 აგვისტოს, დღის 12 საათზე მიწად-მოქმედების სახალხო კომისარიატის საძოვართა და საიჯარო-ნაკვეთების განყოფილებაში (სასამართლოს ქუჩა № 32) დანიშნული **ს ა ვ ა რ ო მ ა მ ა მ რ ო ბ ა** თეგვის დაზარის უფლებებზე **პოლიმოსტომის ბაბო** (სენაკის მარაში) და იმ მდინარეებში რომელიც ჩადის და გამოდის ამ ტბიდან, ვადთ 1922 წლის 14 აგვისტოდან 1923 წლის 14 ივნისამდე: ქვირითის დაყრის დღის, ესე იგი 14 ივნისიდან 14 აგვისტომდე, როცა თეგვის დაქვრა სახელმწიფოს ადგილს დიდ ზიაროს, აკრძალულ ხანთ ითვლება. საჯარო ვაჭრობა ადგილზე 730 მილიონ მანეთიდან, ვისაც სურს საჯარო ვაჭრობაში მონაწილეობა მიიღოს საძოვართა და საიჯარო ნაკვეთების განყოფილებაში შემოაქვს ვანცხადება და არღენს 185.000.000 მან. ზგ.

ვინც საჯარო ვაჭრობაში მისცემს უმჯობეს ფასს და საჯარო ვაჭრობა დამტკიცებულ იქნება მოწოდებულ კომისარიატის მიერ მასთან იკვრება წერილობით ხელშეკრულება, საჯარო ვადასხადიკუნ და იქნეს შემოკანალი ორ ნაწილად: პირველი ნახევარი 1922 წლის 1-ლ ოქტომბრამდე, მეორე ნახევარი 1923 წლის 1-ლ აპრილამდე.

საჯარო ვაჭრობის დღეს ვიხედავ დარჩება თეგვის დაქვრის უფლება ვალდებული შეგასოს მე არა ნაკლებ იმ ფასის მეოხედზე ნაწილსა, რა ფასში დარჩა მას თეგვის დაქვრის უფლება საჯარო ვაჭრობაში. უფლებული მე ჩრება ხაზინაში მიწათმოქმედების კომისარიატის დეპოზიტში საიჯარო ვადის ვათეგებადის.

დანიარჩენ პირებს, ვიხედავ საჯარო ვაჭრობით თეგვის დაქვრის უფლება არ დარჩება მათ მე უბრუნდებათ იმ დღესვე.

პირველი მატარებელი ვეპროგრაფი-ხათომი

16 ივლისიდან ყოველკვირა პეტროგრაფიდან ბათომამდე ივლის პირდაპირი მატარებლები № 5-ბ. 3 ვაგ. ნიკოლავეის გზის შემდეგ. მთვან 1 საათზე, 1 რბოლი, 1 მესამე კლასი პეტროგრაფი-ბაქო და 1 მესამე კლასი პეტროგრაფი-როსტოვი. აქედან პეტროგრაფი-ბათომის უბრალო სამი ვაგონიდან ერთი ვაგონი ეწევა მგზავრებისათვის მხოლოდ პეტროგრაფი-ბაქოკის შუა და ცალკე ხარკუ-ბათომით და ეს ვაგონი ივლის ხარკოვში მოუხსნელად და ექნება ტრაფარეტი პეტროგრაფი-ბაქოკ-ბათომით და ამავე მიმართულების სამი ვაგონიდან ერთი ეწევათ მგზავრებს მხოლოდ პეტროგრაფიდან როსტოვამდე, ცალკე როსტოვს და ბათომს შუა როსტოვში მოუხსნელად, სადაც ექნებათ ცვალებადი ტრაფარეტი პეტროგრაფი-როსტოვი და როსტოვი-ბათომით და სხვა ვაგონების რიცხვიდან 2-ს ხაშვარი ადგილები მიეცემა მოსკოვში, მოსკოვიდან მიმავალ მგზავრებს, ეს მატარებელი პეტროგრაფიდან დაიძვრება კვირაობით, მოსკოვიდან—ორშაბათობით, პეტროგრაფში მოვლენ და აქედან გამოვლენ სუთშაბათობით, ბაქოში მოვლენ და დაიძვრება (არსებულ წესის თანხმად) პარასკოვით, თბილისში მოვლენ დღისათ 11 საათ. და 45 წ. და აქედან ვაგონიან (დღის 2 საათზე) შაბათობით და ბათომში ჩავლენ კვირაობით დღის 9 საათ. და 40 წ.

მატარ. № 5-ბ. ბათომიდან დაბრუნდება ოთხშაბათობით 7 საათ. 25 წ. საღამ. ტფილისში მივა (1 საათ. და 30 წ. დღისათ) და აქედან ვაგა 2 საათ. 45 წ. ხუთშაბათობით, ბაქოში ჩავ დღის 3 საათზე და ვაგა (დღის 5 საათ.). პარასკოვით, მოსკოვიდან—სამშაბათობით და ჩავ პეტროგრაფში ოთხშაბათობით.
პირველი მატარებელი ვაგოვა პეტროგრაფიდან 16-ს, თბილისში ვაივლის 22-ს, ბათომში მივა 23-ს, ბათომიდან ვაგოვა 26 ივლისს და პეტროგრაფში ჩავ 2 ვაგონით. არსებული მოსკოვის მატარებლები № 5 და 6 რჩება მთავრობაში იმავე დღეებში პლუტარტის ფასი მოსკოვის და პეტროგრაფის მატარებლებზე რჩება იგივე, ე. ი. 1-ლ 3 კლ. ვაგონებში 300.000, რბოლი 600.000. მე-2 600 ევრსტამდე—3 კლ. ვაგონებში 520.000, რბოლი 9000.000 მე-3 900 ევრსტამდე და მეტზე 3 კლ.—640.000 ზ. და რბოლი 1.200.000.

მთავარ ტყავაპეირი

ს. ს. ს. რ. ს. მ. შ. ს.
თბილისი ვორნტოვის ქ. № 82. ტელეფონი 3—08.

ტყავაპეირის უწყებაში
ტყავაპეირის ქარხნები

ქეგების ვაჭრობის მმართველობის ქარხნები

სასარავო სუნსგეირო და ტანთსაცმელის სახელოვნოები

მიიღება შეკვეთა ტყავულ და ქეგების ნაწარმების როგორც არ მ ი ა ს ა, ისე საზოგადოებრივ და კერძო დაწესებულებათა საქირებისათვის.

განყოფილების მალაზეგში (სომხური მაზარი, № 18 6 და 62).

ედლევა ყველას ბითუმად და ცალკობით ყოველნაირი ფაბრიკატები თავის წარმოების.

თანამხმდე დეგრეტის № 8 მატელის მონაპოლის შესახებ

სასალხო სასურსათო კომისარიატი ამით ხცხადებს, რომ ყველა ის კერძო ზირი და დაწესებულება, რომელსაც აქვს მატელი საქართველოს რესპუბლიკის ფარგლებში,

მოკალა გამოსახალხო

ერთის კვირის განმავლობაში დღიდან ამა განცხადების გამოქვეყნებისა

მისხაპითა საზოგადოება „ეფყაისში“

(ნიკოლოზის ქ. № 22) როგორც მატელის რადენობა ისე მისი დირსება.

წინამდგე შემთხვევაში დამნაშავენი მიცემულ იქნებან სამართალი და მატელი ჩამოერთმევთ კონფისკაციის წესით.

სახალხო სასურსათო კომისარიატი.

სასალხო ბანკის გამგეობა

იუწყება, რომ საქონლის იმპორტ-ექსპორტების მუშაობის გასაადვილებლად

განსანილია ანვარიში რუსთომანის განაში

კონსტანტინოპოლი და მიიღებს თაყისთავებ

ვადება ზენანს და სხვა საკომისიო მინდობილობებს კონსტანტინოპოლსე

გამგეობა.

ამიერ-კავკასიის საბჭოთა სოციალისტური რესპუბლიკების საგარეო ვაჭრობის

სასალხო კომისარიატი

იღებს რა მონაწილეობას ნინეი-ნოვგოროდის იარმუკზე (1 აგვისტოდან—15 სექტემბრამდე), რომელიც ყველა დაწესებულებებს, ორგანიზაციებს და კერძო კაპიტალს, ორმელთაც სურს მონაწილეობა მიიღონ იარმუკზე თავისი საქონლით, რომ იგი კისრულდოს მას საქონლის ვადაზენანს შეუღავიანს, საკომისიო პირბაზეგში თავისი მარშრუტებით.
ცნობებისათვის მსურველთ უნდა მიმართონ ყოველ დღე (უქმებს გარდა) დღის 12—3 საათამდე და საღამოს 7—8 საათამდე ზაქვენტოროვის ნიქეორო-დის იარმუკზე მონაწილეობისათვის არსებულ დროებით ბიუროში (ბარაქტინის ქ. № 6, ზაქვენტოროვის საგარეო განყოფილების ბინა) ბიუროს თავმჯდომარის ქ. ნ. მ. მელიქიანს ან მის მოადგილეს ნ. ლ. კოვალევსკის, ქალაქ გარეშე სხხივინ მიმართონ ზაქვენტოროვის სათანადო განყოფილებას ადგილობრივ.

ა. კ. ს. ს. რ. საგარეო ვაჭრობის კომისარიატი.